

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

GRUP HERMES

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpunyavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Anna Maria Ribas (Gerència Comercial), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Vicent Partal

El caos creatiu del 'Brexit'

Poques decisions podien potencialment crear un caos major que el *Brexit*. El vot afirmatiu del Regne Unit a abandonar

la Unió Europea sabíem tots que anava a desencadenar una allau de problemes increïble. Per a tots. Per al Regne Unit, per descomptat, però també per al conjunt de la Unió Europea i el món.

Com és conegut, des del moment que el Regne Unit invoque l'article 50 del tractat de Lisboa el rellotge començarà a córrer i les dues parts tindran dos anys per a renegociar tantes coses que és literalment impossible. El Regne Unit haurà de canviar l'acta d'adhesió al que aleshores eren les comunitats europees i decidir què fa amb les dotzenes de milers de lleis, reglaments, decrets i altres subtils legals que han anat transposant des de la legislació europea a la seua pròpia. Però no és això només. La Unió Europea ha negociat un nombre ingent de tractats amb terceres parts, en el nom del Regne Unit, que ara haurà de rene-

La UE és aparentment uniforme, però en realitat és un puzzle ple d'excepcions, i per aquí vindrà la resposta a la sortida del Regne Unit

gociar-los tots. I la mateixa Unió Europea haurà de refer els seus tractats ni que siga per treure el Regne Unit de la llista.

Però el traurà? Ací és on comença la part creativa del caos. La Unió Europea aparentment és uniforme, però en realitat és una mena de puzzle ple d'excepcions, i probablement per aquí vindrà la resposta. Exemples? El clàssic de Grenlàndia, que forma part de Dinamarca però no de la Unió Europea i tanmateix els seus ciutadans tenen passaport europeu. O el de les illes Aland, finlandeses però de població sueca, on no s'aplica part de la legislació europea fonamental, per tal de complir amb el seu estatut particular. O el d'una ciutat d'Itàlia, Campione, que té per moneda el franc suís i formant part de la UE està exclosa dels acords duaners. Per no parlar del peculiar Mont Athos grec, on les dones no poden entrar i la UE ho respecta.

De moment, ahir ja vam veure que Gibraltar negocia amb Escòcia i Irlanda fa propostes a Irlanda del Nord. Atents a la pantalla, que la cosa promet...

La punxa d'en Jap

Joan Antoni Poch

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Somni d'una nit...

Josep M. de Sagarra va traduir *Midsummer night's dream* de Shakespeare d'aquesta manera: *Un somni de nit de Sant Joan*. Per què, si el Baptista no surt a l'original? L'autor –anònim– del pròleg de l'edició que corre per casa apunta que amb la modificació del títol el traductor “ha acostat la nit d'estiu genèrica a la data concreta –el solstici d'estiu– en la qual poden ocórrer totes les meravelles”. Donem per bo que aquesta fos la intenció “domèstica” de Sagarra. Ara: en la seva biografia de Federico García Lorca, Ian Gibson, escriptor irlandès en anglès, observa que una obra del biografat “*tiene una deuda explícita con «Sueño de una noche de verano», habitualmente así titulada en español, aunque, de hecho, sería mejor traducirla por «Sueño de una noche de San Juan»*”. Ian Gibson, culturalment proper a Shakespeare, deu tenir motius per coincidir amb Sagarra, però no els explica als que l'anglès se'ns escapa. El diccionari ajuda una mica: *midsummer day*, “solstici d'estiu”.

L'editorial Acantilado acaba de publicar un llibre fantàstic sobre Scho-

“Com s'ha de traduir el títol de la comèdia de Shakespeare?”

penhauer, el pessimista de Frankfurt. Ara que l'actualitat no ens dona cap alegria, me l'he llegit en dues tardes per tonificar-me. N'hi ha que tenen en menys consideració el gènere humà. O el veïnat en forma de cos electoral. O el cos polític i judicial. Schopenhauer es posa fet una fúria quan comprova que el traductor alemany de Shakespeare ha optat per *Somni d'una nit d'estiu* i no de *Sant Joan*, com considera correcte. Com ens podem fiar de la traducció sencera, es pregunta, si s'equivoca d'entrada?

Buscant, trobo que l'any 1922 el traductor al castellà de Shakespeare

Luis Astrana Marín havia donat satisfacció a Gibson, Schopenhauer i Sagarra: *Sueño de una noche de San Juan*. Astrana justifica la “beatificació” en el pròleg: “*midsummer night*” no és, ni en l'anglès de Shakespeare ni l'actual, “una nit d'estiu” sinó, com el diccionari apuntava, la del solstici, situada entre el 23 i el 24 de juny. Com hi ha “la nit de Nadal”, hi ha, a l'altre extrem de l'any, aquesta altra amb nom propi, la “*midsummer night*” que per nosaltres és la “de Sant Joan”. Es podria traduir per “nit de *verbena*”, suggereix Astrana, si *verbena*, que designa una planta estimulante que es recull a l'estiu, que és l'origen etimològic de *verano* i que a la comèdia de Shakespeare té un paper, no hagués agafat, per extensió, un significat aplicable a altres vigílies festives. ¿No se n'hauria pogut dir, penso, *Somni de la nit del solstici d'estiu*, on tothom entendria que és una nit per antonomàsia? O *Somni de la nit del solstici d'estiu*? Millor de *Sant Joan*, perquè Schopenhauer no s'exciti, per homenatjar l'encert de Sagarra i per cloure aquestes divagacions que em desactiven el mal humor.